

reuerfus esset rex semnachem fugiens
a iudea plagā. quā circa eum fecerat
deus ppter blasphemiam suā: et erat
multos occideret et filios israel: robias
sepeliebat corpora eorū. Et ubi muni-
atum est regi iussit eum occidi: et nullo
omnem substantia ei. Tobias vero cū fi-
lio suo et cū uxore fugiens nudus latuit
quia multi diligebāt eū. Post dies ve-
ro sordagitaquus occiderūt regē filij
israhel. Et reuersus ē robias ad domū suā:
omnisq; facultas ei. restituta ē ei. **P**
ost hec vero cū esset dies festus
dñi et factū esset prandiu bonū
in domo robie: dixit filio suo. uade et
adduc aliquos de tribu nrā timētes
deū: ut epulent nobiscū. Cūq; abisset:
reuersus nūciauit ei unum ex filiis israel
iugulatū iacere in platea. Et tūc
egressus de accubito suo. reliquēs pran-
diū seium puenit ad corp⁹: tollēsq; il-
lud. portauit ad domū suā occulte:
ut dum sol occubisset caute sepeliret
eū. Cūq; occultasset corp⁹. mādūca-
uit panē cū ludo et renore: memorat⁹
illum sermonē quē dixit dñs p amos
phetam. Dies festi vestri cōuertēd⁹
in lamentationē et lūdū. Cū vero sol
occubisset: abiit et sepeluit eū. Argu-
ebat aut eū omnes p̄mī ei. dīcēs.
Nam hui⁹ rei causa miserū iustus es:
et vix effugisti mortis imperiū: et in
sepelis mortuos. Sed robias plus
timētes deū q̄ regem rapiebat corpora
eorū: et occubabat i domo sua:
et medijs noctibus sepeliebat ea. Con-
gē aut ut quadā die fatigat⁹ a sepul-
tura veniens domum iactasset se nuda
p̄tenti et obdormisset: et nudo hui⁹
rundinū dormienti illi calida sterora
incidrent sup oculos ei: et cecidit. **H**
ac aut temptacionem deo p̄misse

dñs euenire illi: ut posteris daret ex-
plū p̄cedente ei. sicut et sancti iob. Nā
cū ab infantia sua semp deū timuerit.
et mādāta ei custodierit. non est con-
tristat⁹ cōtra dñm q̄ plaga reuer-
tente ei: sed immobilis in dei timo-
re p̄māsit: agens gratias deo om̄ib⁹
diebus vite sue. Nam sicut beato iob
insultabāt reges: ita isti parentes et co-
gnati ei iridebāt vitam ei. dīcētes.
Ubi est spes tua. p qua elemosinas et
sepulturas faciebas? Tobias vero in-
crepabat eos dīcēs. Nolite ita loqui:
quoniam filij sanctorū sum⁹. et vitam
illā repēdam⁹: quā de⁹ daturus ē hīs
qui fide suā nunq; mutāt ab eo. An-
na vero vxor ei ibat ad op⁹ regimū
quodidie: et de labore manū suarū
vidum quē cōsequi potuisset deferbat.
Vnde factum est: ut hēdum caprarū
arripens. deuolisset domū. Cūq; nū-
pocem balatēs vir eius audisset. di-
xit. Videre ne forte fuerit sit. Reddite
eū dñs suis: quia nō licet nobis aut
eore et furto aliquid aut cōtingere. Ad
hec vxor eius irata respondit. Nam
feste vana facta est spes tua: et elemo-
sine tue p̄tuerūt. Atq; hīs et alijs hu-
iusmodi verbis reprobrabat ei. **I**

Tunc robias ingenuit. et cepit o-
rare cū lacrimis dīcēs. Iust⁹ es
dñe: et omnia iudicia tua vera sunt:
et omnes vię tue misericordiā et veritatē.
et iudiciū. Et nūc dñe memor esto mei:
et ne vindictā sumas de peccatis meis:
neq; retribuas delicta mea uel pa-
rentū meorū. Quoniam nō obediui
p̄ceptis tuis ideo traditi sum⁹ i decepti-
onē. et captiuitatem et mortem. et in
fabulā: et i improperiū om̄ib⁹ natio-
nib⁹ in quibus dispersisti nos. Et nūc
domine magna iudicia tua: quia nō

egimus secundū precepta tua: et nō
ambulauim⁹ sinceriter coram te. Et
nūc domine secundū uolūtatē tu-
am fac mecum: et p̄cipe in pace recipi spi-
ritū meum. Expediit enim michi mori
magis quā uiuere. Eadem itaq; die
conuiguit ut sara filia raguelis i rages
ciuitate medorū. et ipsa audiret im-
properium ab una ex ancillis patris
sui: quoniam tradita fuerat septē uiris:
et demoniū nomine asmodeus occide-
rat eos. mox ut ingressi fuissent ad eā.
Ego cū pro culpa sua inceperet pu-
ellam: respondit ei dīcēs. Amplius
ex te nō uideamus filiū aut filiā sup
terram: interfecit⁹ uirorū tuorū. Nun-
quid et occidere me vis sicut etiam oc-
cidisti septē uiros? Ad hanc uocem
perrexit i superius cubiculū dom⁹ sue:
et trib⁹ diebus et trib⁹ noctibus nō mandu-
cauit neq; bibit: sed in oratione persi-
stēs cū lacrimis deprecabāt deū. ut ab
isto improperio liberaret eam. Factū
est aut die tertia dum compleret ora-
tionē: benedicens dñm dīxit. Benedi-
ctum est nomen tuum deus patrū no-
strorū: qui cū irat⁹ fueris misericordiā
facies: et in tēpore tribulacionis p̄cā
dimittis hīs qui inuocant te. Ad te
dñe faciem meā cōuerto: ad te oculos
meos dirigo. Peto dñe ut de uinculo
improperij huius absoluas me: aut
ecce de super terram cūpias me. Tu
sās dñe quia nunq; cōcupiui uirum:
et nudam seruauī aīam meam ab o-
mni concupiscētia. Nunq; cū ludē-
tibus misui me: neq; cū hīs qui in
leuitate ambulant p̄cipiē me p̄bui.
Vixi autē cum timore tuo non cum
libidine mea cōsensu suscipere. Et aut
ego indigna sui illis: aut illi forsitan
michi nō fuerunt digni: qui forsitan

uiro alij cōseruasti me. Non est enim
in hominis potestate consiliū tuum.
Hoc autē pro certo habet omnis qui
colit te: quia uita eius si in p̄batione
fuerit coronabit⁹: si autē in tribulatio-
ne fuerit liberabit⁹: et si in correptione
fuerit ad misericordiā tuā puenire
licebit. Non etiā delectaris in perditione
nib⁹ nostris: quia post tempestatē
tranquillū facis: et post lacrimatio-
nem et fletū repletionē infundis. Sit
nomen tuum deus israhel benedictum in
secula. In illo tempore regaudite sunt
p̄res amborū in conspectu glorie sum-
mi dei: et missus est angelus dñi san-
ctus raphael ut curaret eos ambos
quorū uno tempore sunt orationes
in conspectu domini recitate. **III.**
Nūc cū robias putaret orationē suā
regaudiri ut mori potuisset: uocauit
ad se robiam filiū suū: dīxitq; ei. Audi
fili mi uerba oris mei: et ea i corde qua-
si fundamentū cōstrue. Cum accepe-
rit deus animā meam. corp⁹ meum
sepeli: et honorem habebis marci tue.
om̄ib⁹ diebus vite eius. Memor enī
esse debes: que et quanta p̄cula pas-
sa sit ppter te in utero tuo. Cum autē et
ip̄a compleuerit tempus vite sue: sepe-
lias eam circa me. Om̄ib⁹ autē die-
bus vite tue i mente habeto deū: et ca-
ue ne aliquando peccato consentias:
et pretermittas precepta dei nostri. Et
substantia tua fac elemosinā: et noli
auertere faciē tuā ab ullo paupere. Ita
enim fiet: ut nec a te auertatur facies
dñi. Quomodo potueris: ita esto mise-
ricors. Si multū tibi fuerit abundan-
ter tribue: si exiguū tibi fuerit etiam exi-
guū libenter imperari stude. Premiu
enī bonū tibi thesaurizas in die neces-
sitatis: quoniam elemosina ab omni